

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: H/15281.

Érkezett: 2005 MARCH 18.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Képviselői önálló indítvány**Az Országgyűlés**

...../2005. (.....) OGY határozata

az Országgyűlés feloszlásáról

1. Figyelemmel arra, hogy a politikai közélet ellentétei, a politika erői közötti konszenzus és az együttműködés teljes hiánya ellehetetlenít mindenfajta döntést, mely a nemzeti alapkérdéseket, hazánk fejlődését, a szükséges reformokat, így különösen ezek minősített többséget igénylő megvalósítását érinti, az Országgyűlés az Alkotmány 28.§-ának (2) bekezdése alapján

2005. június 1. napjával

elhatározza feloszlását.

2. Az Országgyűlés - annak érdekében, hogy a választások mielőbbi megtartására és egy új összetételű Országgyűlés megválasztására sor kerülhessen - javasolja a Köztársasági Elnöknek, hogy az Alkotmány 30/A.§-a (1) bekezdésének d) pontja alapján tűzze ki az országgyűlési képviselőválasztás időpontját.

INDOKOLÁS

A hazánk előrehaladását szolgáló legfontosabb döntések hosszú ideje – nem ritkán a rendszerváltozás óta – függőben maradnak. Egytől-egyig olyan feladatok, melyekben a politikai konszenzus hiánya miatt megváltoztathatatlannak hitt és tekintett kérdések alapján ütközünk problémákba nap mint nap. Ezek többsége ma már kifejezetten a fejlődés gátlójává vált, megoldásuk azonban távolinak tűnik. Az alkotmányos alapintézmények a politika szorításába és a politikai konszenzus hiánya miatt, a döntésképtelenség fogságába kerültek. A rendszerváltozás kapcsán lefektetett demokratikus szabályok léteznek, az intézmények függetlenségének jogszabályi alapjai léteznek, de politikai hatalom sok tekintetben kisajátította azokat.

I. Alkotmányértések, alkotmányos mulasztások: az Alkotmánybíróság statisztikái 13 teljesítetlen jogalkotói mulasztást tartanak nyilván. Ezek közül a legtöbb (tíz esetben) az Országgyűlés alkotmányértéset mondják, vagy mondták ki.

- A legrégebbi mulasztásos alkotmányértés 1992 óta áll fenn. Az Alkotmánybíróság ekkor mondta ki, alkotmányellenes, hogy a kisebbségeknek nincs parlamenti képviselete. A testület 1992. december 1-ig adott határidőt a parlamentnek, hogy az alkotmányértést orvosló jogszabályt megalkossa, de ez azóta sem történt meg.
- Nem született megfelelő szabályozás a Házsabály kiegészítésével a frakcióalakítási joggal és a független képviselők működésével kapcsolatos mulasztásos alkotmányértésre.
- Szabályozni kellene az Országgyűlés üléskezési rendjének módját. Erre 1998. szeptember 1-ig adott határidőt az Alkotmánybíróság.
- Alkotmányértő a parlamenti vizsgálóbizottságok státuszára és eljárásra vonatkozó szabályozás. Szabályozni kell a Házsabályban a vizsgálati tevékenység rendjét, valamint a közügyek megvitatásának szabadságát, illetve a személyiséget védő jogokkal kapcsolatos jogorvoslati lehetőséget. Az erre vonatkozó határidő 2004. március 31. volt.
- Mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg az Alkotmánybíróság 2002-ben amiatt, hogy az Országgyűlés nem határozta meg az egyéni választókerületben az országgyűlési képviselők időközi választása kitűzésének határidejét. A parlament az előírt határidőig - 2003. február 28-ig - ennek sem tett eleget.
- Alkotmányértő a választás eljárását és a médiatörvény érintően, hogy nem szabályozott a választási kampány alatt a politikai hirdetésekkel összefüggő jogorvoslatok módja és határideje.
- Az Alkotmányértő helyzet elkerülésére az Alkotmánybíróság többször hangsúlyozta, hogy végleges megoldást kell találni a külképviseletek történő szavazás kérdésére.

II. Személyi döntések:

- Alkotmánysértő és megoldatlan hosszú évek óta az Alkotmánybírák jelölése és megválasztása. A politikai pártok, akik hivatottak lennének Alkotmánybírákat jelölni és választani, másfél évtizede képtelenek arra, hogy a megfelelő bírói létszám kellő időben történő, azaz estenkénti megválasztásával garantálják a működőképességet. Mára már odáig jutottunk, hogy egy személy jelölése és megválasztása lehetetlen. A politikai pártok a megegyezés helyett bevárják, amíg legalább két bírói hely üresedik meg ahhoz, hogy kormányoldal és ellenzék között megköttessék az alku egy kormánypárti és egy ellenzéki jelöltről és dönteni tudjanak. Ez az Alkotmány nyílt megkerülését és kibúvót jelent a kétharmados kötelezettség alól. Ennek következtében pedig fennállása óta első ízben az Alkotmánybíróság idén márciusban nem tud teljes ülést tartani.
- Ugyancsak megoldatlan, alkotmányos mulasztást szenved immár több éve az Állami Számvevőszék alelnökeinek megválasztása. Ez a körülmény nyíltan veszélyezteti az ÁSZ működését. Itt is van jogalkotási feladat, hiszen a számvevőszék többször kérte és javasolta, hogy a tevékenységét és jogállását szabályozó törvényben milyen módosításokat tartana szükségesnek, annak érdekében, hogy munkáját hatékonyabban tudja ellátni. Ebben az esetben már években mérhető a politika döntésképtelensége

Alkotmányunk, a fontosabb közjogi törvények, mondhatjuk úgy is, hogy a 2/3-os törvények és azok köre szinte kivétel nélkül változtatást igényelnek. Megrekedt annak a közjogi törvénycsomagnak a tárgyalása is, melyet több mint egy éve nyújtott be a Kormány az Országgyűléshez. Az Alkotmány módosítása, az Alkotmánybíróságról szóló új törvény, az új jogalkotási törvény és a nemzetközi szerződések rendjéről szóló törvény elfogadása halaszthatatlan feladat lenne, többek között éppen az uniós csatlakozás miatt is. A magyar jogrendszer illeszkedése a közösségi joghoz - egy évvel csatlakozásunk után - még mindig nem teljes, mivel ennek közjogi hátterét nem sikerült megteremteni.

Hasonló kudarccal végződött több kezdeményezés, mely egy új Alkotmány elfogadását tűzte ki célul, valamint átfogó reformot sürgetett a 2/3-os törvények körében és a társadalom részéről egyre inkább szorgalmazott közjogi reform (kisebb parlament, a választójogi rendszer és a választási eljárás felülvizsgálata) kérdésében.

A függőben lévő, megoldatlan és immár a fejlődés gátjává vált közjogi kérdések mellett a gazdaság, a mezőgazdaság, az egészségügy, az oktatás, a közigazgatás és a médiaszabályozás reformjának, átalakításának megoldatlan kérdéseit is maga előtt görgeti a politika.

A döntésképtelenség és a politika túlterjeszkedésének legszomorúbb példája a tavaly december 5-én megtartott népszavazás volt, mely történelmi léptékű károkat okozott a magyarságnak. A végeredmény fájó bizonyossággal igazolta, hogy a politika a

nemzeti összetartozást érintő legalapvetőbb kérdésekben sem tud saját érdekein felülemelkedni és bölcs, megfontolt döntést hozni.

A Magyar Köztársaság mindenkori nemzetpolitikájának abból kellene kiindulnia, hogy csak az alapvető kérdésekben összefogásra képes, nemzeti identitásában erős, önmagában és jövőjében bízó magyar nemzet lehet sikeres. Ez feltétele egyben annak is, hogy elvárható módon járulhassunk hozzá tágabb közösségünk, az Európai Unió sikeres

Mindannyiunk közös érdeke lenne, hogy az ország, a haza, és a nemzet fogalma - mind politikai, mind jogi értelemben, mind a közgondolkodásban - tiszta, korunkhoz és megváltozott körülményeinkhez illeszkedő jelentést kaphasson.

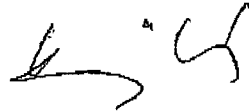
A magyar Országgyűlés számtalan alkotmányos mulasztása, valamint a nemzetpolitika kérdésében tanúsított felelőtlen, történelmietlen magatartása miatt javasoljuk, hogy adja át helyét egy a problémák és feladatok megoldását segítő új parlamentnek.

Budapest, 2005. március 16.

Dr. Dávid Ibolya

MDF

Herényi Károly

MDF